

[Justitsministeren.]

København er vi nu ved at faa det tredie Krematorium færdigt; et Krematorium i Nykøbing paa Falster vil være færdigt til Brug omkring Nytaar; et Krematorium i Aalborg er nu vedtaget af Byraadet, og Bygningen paabegyndes i Foraaret 1931, men dér har man dog alligevel ikke kunnet brænde nogen endnu; en Plan om et Krematorium i Svendborg er udarbejdet og ligger til Overvejelse i Menighedsraadet; der er altsaa et godt Stykke Vej tilbage i Svendborg. Men ellers er der, naar man ikke kan bestride de store Omkostninger, det medfører at lade Liget føre til en fremmed By, ingen Lejlighed til, at et Lig kan blive brændt. Imidlertid er Fremgangen stor i Tilslutningen til Øsket om at faa sit Lig brændt, og i den Henseende kan jeg oplyse, at Dansk Ligbrændingsforening i 1930 har haft en Tilgang af 9 000 Medlemmer. Det er dog et Antal, der er saa stort, at det stærkt udtrykker den Interesse, Befolkningen har for Ligbrænding.

Til det ærede 16de landstingsvalgte Medlem, som har hørt, at der er Ligbrændingsforeninger, i hvilke man danser, maa jeg sige, at baade min Hustru og jeg og min Søn, altsaa hele min Familie, i mange Aar har været Medlemmer af Ligbrændingsforeningen, men ingen af os har været til Dans dér, hvad jeg heller ikke har i min Ungdom. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen indmelder sig i en Ligbrændingsforening for at komme til at danse, det er der rigelig Lejlighed til andre Steder, og det maa dog vist kun finde Sted i meget ringe Omfang. Men det kan vi maaske faa oplyst. Imidlertid, i det Øjeblik vi har vedtaget en Lov om, at Medlemsskab i en Ligbrændingsforening skal betragtes som alvorligt Udtryk for, at man ønsker at blive brændt, naar man er død, maa dog enhver, der enten paa den Tid — altsaa fra det Tidspunkt, da en saadan Lov er vedtaget — indmelder sig i eller vedbliver at være Medlem af en Ligbrændingsforening, absolut vide, at saaledes er det. Jeg kan derfor ikke indse, at det, der maaske vil blive oplyst paa dette Omraade, skulde være nogen Grund til at fravige den i Lovforslaget foreslaaede rimelige og naturlige Bestemmelse, at naar den afdøde ved sin Død var Medlem af en Ligbrændingsforening i Henhold til egen Indmeldelse eller for Børn under 18 Aar i Henhold til Indmeldelse af Indehaveren af Forældremyndigheden, skal Ligbrænding kunne finde Sted. Jeg tror, det vilde virke meget hemmende paa Tilslutningen til Ligbrændingsforeningen, hvis

vi ikke imødekom dette. Jeg haaber derfor, det skal blive gennemført.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) ansaa det for at være farligt at gaa saa vidt som foreslaaet i sidste Stykke af § 1, hvor der foreskrives, at et mundtligt Ønske skal være tilstrækkelig Begrundelse for, at Ligbrænding kan finde Sted. Jeg maa dog sige, at naar der foreligger et saadant mundtlig udtalt Ønske, og den nærmeste Slægt ikke bestrider det, men tværtimod anser det for at være saa alvorligt ment og saa sikkert fremsat, at de træffer de fornødne Foranstaltninger til, at Ligbrænding iværksættes, maa man trygt kunne stole paa, at det ogsaa har været den afdødes Ønske.

Naar endvidere det ærede 7de tingvalgte Medlem gjorde Indvending imod, at der staaar, at Ligbrænding, naar der er fremsat et saadant mundtligt Ønske, skal kunne finde Sted, medmindre Erklæringens eller Udtalelsens Rigtighed bestrides, skal jeg ikke have noget imod, at man imødekommer det ærede 7de tingvalgte Medlem ved at stryge Ordet „Rigtighed“, saa at der altsaa staaar, medmindre Erklæringen bestrides af den afdødes efterladte Ægtefælle, Børn over 18 Aar, Forældre eller Søkende over 18 Aar. Men naar man gaar dertil, tror jeg ogsaa, man skal lade dette Stykke staa med den Ændring.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem fremsatte saa den eneste Indvending af større Betydning, der er fremsat mod dette Lovforslag, Indvendingen mod Nr. 3 i § 2, som gaar ud paa, at naar den afdødes med ham til hans Død samlevende Ægtefælle, Børn over 18 Aar, Forældre eller Søkende over 18 Aar, Børnebørn over 18 Aar eller Bedsteforældre i den nævnte Orden ved en paa ustempet Papir skreven Erklæring træffer Bestemmelse om, at Ligbrænding skal finde Sted, skal den kunne ske. Med andre Ord, det, som det ærede 7de tingvalgte Medlem har saa meget imod, er, at den afdødes Slægtninge skulde træffe Bestemmelse om, at hans Lig skulde brændes i saadanne Tilfælde, hvor der ikke forelaa noget om, at han selv havde ønsket det. Overfor dette maa jeg sige, at naar jeg erkender, at man fra deres Side, som er Tilhængere af Ligbrænding, skal være forsigtig med at krænke andres Følelser, saa maa man ogsaa vise nogen Hensyntagen til deres Følelser, som er ivrige Tilhængere af Ligbrænding, og naar en Mands efterladte Enke varmt ønsker, at hendes kære Mands Lig maa blive brændt, saa er der allerede deri en meget stærk Grund til at lade det ske —